Budowa dużych dokumentów. Bibliografia, odwołania, przypisy.

Metody składu i druku dokumentów

Częstochowa, 2016

Plan prezentacji

- Struktura dokumentu
 - Hierarchia
 - Duże dokumenty
 - Styl strony
 - Układ strony
- 2 Bibliografia
 - Środowisko thebibliography
 - BibTeX
- Odsyłacze
- Przypisy

- Głównym zadaniem przygotowywanego tekstu jest przekazanie pewnej myśli, informacji lub wiedzy czytelnikowi.
- Odbiorca lepiej zrozumie przekazywaną zawartość jeśli będzie ona podana w sposób przejrzysty z zachowaniem logicznie spójnej struktury.
- Dzięki wprowadzeniu podziałów pisanie dużego objętościowo tekstu jest łatwiejsze ponieważ można się skoncentrować na aktualnie tworzonym fragmencie.
- Wprowadzenie podziału ułatwia również poruszanie się po nim, zarówno w trakcie przygotowywania jak i czytania.
- LATEX dysponuje możliwością hierarchicznego podziału. W zależności od klasy dokumentu można wykorzystać wszystkie dostępne lub tylko część z nich.

W LATEXistnieje możliwość stworzenia siedmiostopniowej hierarchii dokumentu.

Komenda	Uwaga
\part{cześć}	nie występuje w klasie letter
\chapter{rozdział}	tylko w klasie book i report
\section{sekcja}	nie występuje w klasie letter
\subsection{podsekcja}	nie występuje w klasie letter
\subsubsection{podpodsekcja}	nie występuje w klasie letter
\paragraph{paragraf}	nie występuje w klasie letter
\subparagraph{podparagraf}	nie występuje w klasie letter

Wszystkie elementy hierarchii są automatycznie dodawane do spisu treści. Dodanie gwiazdki do polecenia powoduje usunięcie tej pozycji ze spisu treści.

Istnieje możliwość wyświetlenia w spisie treści innego tekstu niż w treści dokumentu za pomocą nawiasów kwadratowych.

```
Przykład
```

```
\chapter[krótki tytuł]{tytuł}
\section{tytuł}
\paragraph*{tytuł}
```

Przygotowując duży dokument wygodniej jest go podzielić na kilka mniejszych plików. Służy do tego polecenie \include{nazw_pliku}

```
Przykład
```

```
\documentclass{article}
\usepackage[MeX]{ polski}
\usepackage[cp1250]{inputenc}
\begin{document}

\include{pierwszy}
\include{drugi}
\end{document}
```

Polecenie *include* rozpoczyna składanie dodawanego testu od nowej strony

Jeżeli rozpoczynanie dodawanego pliku od nowej strony jest działaniem niepożądanym wtedy zamiast polecenia include można zastosować input

```
Przykład
```

```
\documentclass{article}
\usepackage[MeX]{polski}
\usepackage[cp1250]{inputenc}
\begin{document}

\input{pierwszy}
\input{drugi}
\end{document}
```

Polecenie *input* wstawia zawartość pliku bez żadnych dodatkowych efektów.

Mając podzielony dokument na kilka (kilkanaście) plików można sterować listą plików które są aktualnie dodawane do dokumentu. Jest to możliwe przy pomocy polecenia \includeonly{lista_plików} dodanego do preambuły dokumentu.

Przykład

```
\documentclass{article}
\usepackage[MeX]{polski}
\usepackage[cp1250]{inputenc}
\includeonly{drugi,trzeci}
\begin{document}
\include{pierwszy}
\include{drugi}
\include{trzeci}
\end{document}
```

Plik wynikowy przedstawionego przykładu będzie zawierał tylko treści znajdujące się w drugim i trzecim pliku.

Mając podzielony dokument na kilka (kilkanaście) plików można sterować listą plików które są aktualnie dodawane do dokumentu. Jest to możliwe przy pomocy polecenia \includeonly{lista_plików} dodanego do preambuły dokumentu.

Przykład

```
\documentclass{article}
\usepackage[MeX]{polski}
\usepackage[cp1250]{inputenc}
\includeonly{drugi,trzeci}
\begin{document}
\include{pierwszy}
\include{drugi}
\include{trzeci}
\end{document}
```

Plik wynikowy przedstawionego przykładu będzie zawierał tylko treści znajdujące się w drugim i trzecim pliku.

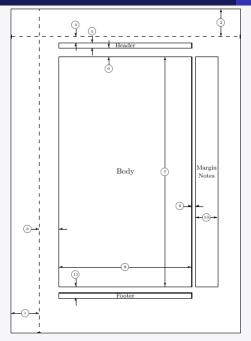
Strona dokumentu składa się z trzech podstawowych części:

- paginy górnej (nagłówka)
- obszaru tekstu głównego
- paginy dolnej (stopki)

Zastosowanie polecenia \pagestyle{styl} umożliwia zastosowanie jednego z trzech podstawowych sposobów składania pagin.

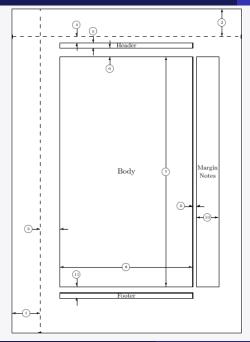
Polecenie	Opis	
plain	pagina górna jest pusta, w paginie dolnej znajduje się wyśrod-	
	kowany numer strony (styl domyślny)	
headings	pagina górna zawiera numer strony oraz tytuł, pagina dolna	
	jest pusta	
empty	pagina górna i dolna są puste	

Instrukcja \thispagestyle{styl} umożliwia zmianę stylu bieżącej strony.

Wielkości określone dla formatu A4, klasy *report*:

- $\mathbf{0}$ 1 in $+ \setminus$ hoffset
- **③** \oddsidemargin = 53pt
- **○** \topmargin = 17pt
- \bullet \headsep = 25pt

Wielkości określone dla formatu A4, klasy *report*:

- \text{marginparwidth} = 57pt
- \footskip = 30pt
- \marginparpush = 5pt
- \hoffset = 0pt
- voffset = 0pt
- $\protect\$ paperwidth = 597pt
- \paperheight = 845pt

System wbudowany

Wskazany do użycia jeśli pisze się niewiele dokumentów lub często zmienia tematykę, co wiąże się ze zmianą źródeł literatury.

Niepotrzebne jest w takim przypadku tworzenie dużej bazy bibliograficznej, można skorzystać z prostych w obsłudze środowisk osadzonych w LATEX'ie. Służy do tego *thebibliography*.

Może ono występować w dowolnym miejscu dokumentu głównego. Zwykle jest ono umiejscowione na końcu dokumentu (przed poleceniem \end{document}).

Przykład

```
\begin{thebibliography}{szerokość}
\bibitem{etykieta1} opis1
\bibitem{etykieta2} opis2
content...
\end{thebibliography}
```

Odwołanie się w tekście do danej pozycji następuje poprzez polecenie \cite{etkieta}.

Parametr szerokość jest dowolnym napisem, którego liczba znaków określa maksymalną liczbę znaków w odwołaniach.

Jeżeli bibliografia będzie miała ponad 9 pozycji to ustalenie zbyt małej szerokości (lewa kolumna) powoduje błędne wyrównanie.

```
[1] pozycja nr 1
[2] pozycja nr 2
[3] pozycja nr 2
[4] pozycja nr 4
[5] pozycja nr 5
[6] pozycja nr 6
[7] pozycja nr 7
[8] pozycja nr 8
[9] pozycja nr 9
[10] pozycja nr 10
[11] pozycja nr 11
[12] pozycja nr 12
```

```
[1] pozycja nr 1

[2] pozycja nr 2

[3] pozycja nr 3

[4] pozycja nr 4

[5] pozycja nr 5

[6] pozycja nr 6

[7] pozycja nr 7

[8] pozycja nr 8

[9] pozycja nr 9

[10] pozycja nr 10

[11] pozycja nr 11

[12] pozycja nr 12
```

Przykład

```
\begin { the bibliography } { 9 }
\bibitem { Przech 07 } Nie za krótkie wprowadzenie
 do systemu LATEX.; T. Przechlewski, R. Kubiak,
  J. Gołdasz: 2007
\bibitem { Kucz08 } Kurs \LaTeX .; A. Kuczyski,
P. Barański; 2008
\end{thebibliography}
```

W przypadku częstego wykorzystywania tych samych źródeł literatury istnieje możliwość przygotowania bazy pozycji bibliograficznych w osobnym pliku, który jest dodawany do dokumentu głównego.

Bazę tworzy się w pliku tekstowym z rozszerzeniem .bib.

Dane bibliograficzne są formatowane zgodnie ze stylem określanym poleceniem $\begin{subarray}{c} bibliographystyle \{plain\} \end{subarray}$

Plik z bibliografią wstawiany jest przy pomocy \bibliography{nazwa_pliku_z_bibliografią}

BibTeX - podstawowe style formatowania bibliografii

Styl	Opis
plain	pozycje bibliograficzne są posortowane alfabetycznie i ponume-
	rowane
unsrt	pozycje bibliograficzne występują w kolejności cytowania i są
	ponumerowane
alpha	pozycje są posortowane, ale zamiast numerów mają etykiety
	np. La99
abbrv	format podobny do plain, ale imiona autorów, nazwy miesięcy
	i nazwy czasopism są skracane

Plik z bibliografią zawiera rekordy różnych typów.

Każda pozycja rozpoczyna się od znaku "@" po którym następuje deklaracja typu pozycji.

Wpis ma pola wymagalne i opcjonalne, które zmieniają się w zależności od rodzaju wprowadzanej pozycji.

- artykuł article
 - pola wymagane: author, title, journal, year
 - pola opcjonalne: volume, number, pages, month, note, key
- książka book
 - pola wymagane: author lub author editor, title, publisher, year
 - pola opcjonalne: volume, series, address, edition, month, note, key

Przykład

```
@article { etyk1 ,
    author
    title
    journal
   %volume
   %number
   %pages
               = "XXXX",
    year
    %month
   %note
```

Przykład

```
@book{etyk2,
                  ,, ,,
    author
    title
    publisher
    %volume
    %number
    %series
    %address
    %edition
               = "XXXX",
    year
    %month
    %note
```

Przykład - kody wygenerowany przez program JabRef

```
@BOOK{Dobrzanska_mon1991,
    title = {MRK-Parametryczna metoda predykcji
    wektora losowego.},
    publisher = {Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej},
    year = {1991},
    author = {I. Dobrzańska},
    owner = {peter},
    timestamp = {2011.12.07}
}
```

Dokumenty zawierają często odniesienia do pewnych elementów takich jak np.: rysunki, tabele, równania. Określenie elementu odsyłanego i odwołanie się do niego możliwe jest dzięki instrukcją:

```
\label{etykieta}
\ref{etykieta}
\pageref{etykieta}
```

Argument *etykieta* jest ciągiem symboli bez spacji i polskich liter diaktryzowanych

LATEX zamienia polecenie $\ref\{etykieta\}$ na numer elementu do którego się odnosi.

Zasada działania instrukcja \pageref{etykieta} jest taka sama jak \ref{etykieta}, przy czym wstawiany jest numer strony, na której znajduje się element oznaczony etykietą.

Do wstawiania przypisów znajdujących się na dole strony stosuje się polecenie:

```
\footnote { tekst przypisu }
```

Przypisy numerowane są automatycznie. Sposób zależy od wybranej klasy.

Przykład

Henryk Sienkiewicz - polski powieściopisarz, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury w 1905 za całokształt twórczości ¹, jeden z najpopularniejszych pisarzy polskich przełomu XIX i XX wieku.

¹http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/literature/laureates/1905/

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ